

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.548/2023/20.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. november 30. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A sértett kiszolgáltatott helyzetét kihasználva szexuális cselekmény végzésére történő rábírással elkövetett emberkereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2023. július 6. napján kihirdetett 7.B.67/2022/128. számú ítéletét Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 20 540 (húszezer-ötszáznegyven) Ft bűnügyi költséget Terhelt2 II. r. vádlott viseli.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatával Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakat társtettesként, IV.r. terhelt r. és terhelt V. r. vádlottakat bűnszolgálatként elkövetett emberkereskedelem büntetéseben [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 192. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés], Terhelt3 III. r. vádlottat pedig emberkereskedelem büntetéseben [Btk. 192. § (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés VI. fordulat, (4) bekezdés] mondta ki bűnösnek. Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat – mint többszörös visszaesőt – 5 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlottat 3 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, Terhelt3 III. r. vádlottat – mint visszaesőt – 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, IV.r. terhelt r. és terhelt V. r. vádlottakat 2-2 év, végrehajtásában 4-4 év próbaidőre felfüggesztett, börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte.

Terhelt1 I. r. vádlottnál megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, a többi vádlottnál pedig rögzítette a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontját. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 60 000 Ft, Terhelt2 II. r. vádlottnál 4000 Ft erejéig vagyonekobzást

rendelt el. Határozott a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat részben egyetemlegesen, részben külön a bűnügyi költség viselésére.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen védelmi fellebbezések bejelentésére került sor. Terhelt1 I. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében, Terhelt2 II. r. vádlott és védője felmentésért és másodsorban enyhítésért, Terhelt3 III. r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítására is hivatkozva a cselekmény enyhébb minősítése, illetve a büntetés enyhítése céljából éltek jogorvoslattal (128. számú elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal).

Terhelt2 II. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában elemezte a vádlott-társak előadását, észrevételeit, utalt a tanúvallomások tartalmára, és értékelte a sértett személyiségét az igazságügyi pszichológus szakvélemény tükrében, kiemelve, hogy a vádlott mindvégig következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Mindezek alapján a felmentését indítványozta, mert álláspontja szerint nem ő követte el a terhére megállapított bűncselekményt, másodlagosan azért, mert ez nem nyert bizonyítást. A bűnösség megállapítás esetére a büntetés jelentős enyhítését tartotta indokoltnak (14. és 18. sorszámú másodfokú iratok).

Terhelt3 III. r. vádlott védője perorvoslata indokolásában azt a jogi álláspontját fejtette ki, hogy védence esetében nem állapítható meg tényállásszerű elkövetési magatartás, semmilyen kényszer, erőszakot, fenyegetést nem alkalmazott a sértettel szemben. Elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodsorban cselekménye enyhébb minősítésére [a Btk. 201. § (1) bekezdés a) pontja szerinti rábírással elkövetett prostitúció elősegítése, vagy a Btk. 200. § (1) bekezdésében meghatározott kerítés büntette] és a büntetés enyhítésére tett indítványt (13. sorszámú másodfokú irat).

[3] Az ügyészség, valamint IV.r. terhelt r. és terhelt V. r. vádlottak, továbbá a védőik tudomásul vették az elsőfokú bíróság ítéletét, így a határozat a IV-V. r. vádlottakkal szemben kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.140/2023/6. számú észrevételében a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartva az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a jogorvoslattal érintett vádlottak tekintetében.

[5] A védelmi jogorvoslatokat az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen Terhelt1 I. r. vádlott esetében az ügyet elkülönítette és Terhelt2 II. r., valamint Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben hozott határozatot.

[6] A nyilvános ülésen az ügyész az átiratában foglaltakat, a II-III. r. vádlottak védői a fellebbezésüket és indokaikat fenntartották.

[7] A részbeni felmentést, illetve az enyhítéseket célzó védelmi perorvoslatok nem alaposak.

[8] A másodfokú bíróság – a fellebbezések okára és irányára figyelemmel – a Be. 590. § (1), (2) és (9) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakra nézve, figyelemmel az elkülönítésre és a IV-V. r. vádlottakat érintő részjogerőre. A revízió kitért az eljárási szabályokra, az ítélet megalapozottságára, a bűnösségre, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is.

[9] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a jelen határozat kapcsán revízióval érintett vádlottaknál a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a) -h) pont], sem olyan relatív eljárási hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) -d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi döntéshozatalt kizárta volna, és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[10] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó. A tényállást sérelmező fellebbezésekkel szemben nem volt észlelhető ténybeli hiba.

[11] A törvényszék az ügy eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű, közvetlen és közvetett bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességében, hibátlanul, a logika szabályait betartva értékelte. sértett1 sértett vallomásait nagy gondossággal elemezte és összevetette a terhelti vallomásokkal. Kétségtelen, hogy a sértett előadása sem volt egységes a nyomozás során, azonban az elsőfokú bíróság megindokolta részletesen, hogy milyen okok folytán tartja hitelt érdemlőnek a vádlottakat terhelő vallomását (feljelentését). A sértetti vallomást érdemi részeiben a pszichológus szakértői vélemény is megerősítette. Az elsőbírósági bizonyíték-értékelés törvényes, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett.

[12] Megalapozatlansági ok hiányában a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, miként erre utalt az ítéltábla a korábbiakban. Ennek pedig az elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, mely szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése, és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Megjegyzi az ítéltábla, különös tekintettel a magyar büntetőeljárásban is hatályos részleges precedens jellegre, hogy a

közzétett eseti döntésekre hivatkozás indokolt, e döntések az egységes bírói gyakorlat kialakítását, a vitás kérdésekben való eligazodást, és ebből következően a jogbiztonságot szolgálják (BH2020. 94, Kúria Bfv.I.486/2019.).

[13] A tényálláshoz kötöttség a másodfokú eljárás egyik legfontosabb ténykérdést rendező szabálya, a védelmi fellebbezések lényegében a bizonyítékok értékelésén keresztül támadták a megalapozott tényállást, mely az idézett elv folytán eredményre nem vezethetett a Be. 593. § (1)-(3) bekezdéséből adódóan.

[14] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak bűnösségére és a bűncselekményeik minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak. Az elsőfokú bíróság e részben is alapos indokolást adott az ítélet 14-15. oldalán, melyben foglalt érveket a másodfokú bíróság is osztotta. A törvényszék kitért arra is, hogy mely okok folytán nem minősíthető a vádlottak cselekménye – így Terhelt3 III. r. vádlott cselekménye sem – kerítés büntettének.

[15] Terhelt2 II. r. vádlott cselekménye valóban a Btk. 192. § (2) bekezdés a) pont és a (4) bekezdése szerint minősül. A vádlott ugyanis kétségtelenül rendszeres haszonszerzés céljából bírta rá a vele szándékegységben eljáró Terhelt1tel kilátástalan helyzeténél, kiszolgáltatottságánál, életvitelénél fogva kiszolgáltatott helyzetű passzív alanyt a szexuális cselekmény elvégzésére.

[16] Terhelt3 III. r. vádlott pedig önálló tette a Btk. 192. § (2) bekezdés a) pont, a (3) bekezdés 6. fordulat (a sértett elcserélése) és a (4) bekezdés szerinti emberkereskedelem büntettének. Nála ugyan vagyonszerzés nem igazolható a bűncselekmény által, ez viszont nem is feltétele a bűnösség megállapításának, a terhelt szándéka ugyanis erre irányult, az ő magatartását is a haszonszerzési célzat vezérelte.

[17] Mindkét érintett vádlottnál a sértett kiszolgáltatott helyzete egyértelműen bizonyított, vele mintegy tárggyal, „tulajdonosként” rendelkeztek s kihasználták e helyzetét jövedelemszerzés érdekében (BH2020. 30, BH2023. 90).

[18] A sértett kizsákmányolása, a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélés a szexuális cselekményre rábírás során jóval túlmutat a prostitúció elősegítésén és a kerítésen, a felelősséget az emberkereskedelem büntetében alapozva meg. Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette tényállásszerű, ezért enyhébb minősítésre nem kerülhetett sor.

[19] A törvényszék a büntetés kiszabásakor irányadó szempontokat feltárta és a II-III. r. vádlottakkal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetés kiszabási elvekkel

összhangban álló, tetтарыыos бунтетést szabott ki, mely kifejezi az egyéniesítést és az ítélet belső arányait is.

[20] Terhelt2 II. r. vádlott esetében a törvényi minimum (5 év) alatt, enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés бунтетést, míg a visszaesőnek minősülő Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a törvényi minimumban került a бунтетés meghatározásra. Mindkét vádlottnál törvényes a közügyektől eltiltás alkalmazása és mértéke igazodik a kiszabott szabadságvesztések tartamához. A бунтетések túl szigorúnak nem tekinthetők, ezért lényeges enyhítésükre a másodfokú bíróság nem látott alapot.

[21] A szabadságvesztések végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra босаáthatóság legkorábbi időpontjára, az előzetes fogvatartás beszámítására, a vagyонelkobzásra és az egyéb járulékos kérdésekre vonatkozó rendelkezések is megfelelnek a törvénynek a felülbírálattal érintett vádlottaknál.

[22] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[23] A másodfokú eljárásban Terhelt2 II. r. vádlottal kapcsolatban felmerült бунүgyi költségéről szóló rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapszik.

[24] A másodfokú ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel nincs helye másodfellebbezésnek.

Debrecen, 2023. november 30.

Dr. Hágер Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó bíró, Dr. Bakó József s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Төрвényszék 7.B.67/2022/128. számú ítélete Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. november 30.

Debreceni Ítéltábla
1.Bf.548/2023/20/III

6

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke